

jeg maa for mit Vedkommende tilstaae, at det ikke forekommer mig ganske rigtigt at indlade sig paa det Slags pruttende Bestemmelser i flige Forhold. Dersom jeg nærede nogen Tvivl om, hvorvidt Chefen for Officereskolen skulde have Bestillingstillæg eller ikke, vilde jeg derfor være mere tilbøielig til ligefrem at stemme for Krigsministerens Forslag under Nr. 1, og forsaavidt man vilde sige, at derved udgik Bestemmelsen i Lovudkastets § 1, saaledes som det nu foreligger, om, at Chefen for Officereskolen skal have Friholig paa Skolen, kan dette heller ikke i høi Grad forurolige enten mig eller Udvalgets Fleertal; thi dette Spørgsmaal vil i sin Tid kunne finde Afgjørelse, naar der bliver Forhandling om, hvor Officereskolen skal indrettes. Det ligger da nær at tage tilbørligt Hensyn til, om Chefen faaer Volig paa Stedet, og det vil da blive Folkethingets Opgave at bestemme det Fornødne i denne Henseende. — De Herrer see altsaa, at Udvalget ikke stiller sig overordentligt skarpt overfor disse Forslag, skjøndt det principalt maa fastholde, at § 1 bibeholdes uforandret. — Hermed skal jeg overlade disse Forslag til deres videre Skæbne.

Berg: Det Forslag, som jeg i Forening med flere andre ærede Medlemmer her i Thinget har tilladt mig at stille, blev allerede, som af den ærede Ordfører omhandlet, antydet ved anden Behandling, og da Spørgsmaalet vistnok ligger saa temmelig klart for, skal jeg ikke videre opholde mig derved. Jeg betragter det som en Selsfølge, at Chefen for Officereskolen skal have Volig paa Skolen, forsaavidt Localiteterne tillade det; men det kunde jo hændes, at det, dersom man strengt fortolkede Ordene „paa Skolen“, kunde blive os en temmelig dyr Historie at lade disse to Ord blive staaende, thi vi bleve da nødt til at indrette Skolen der- efter, idet man ikke engang kunde lade ham boe paa den anden Side af den Gade, hvor Skolen var beliggende, uden Hensyn til, om det overhovedet var strengt nødvendigt at lade ham have Volig paa Skolen. Jeg beklager, at den næste Sag paa Dagsordenen ikke har været den første, thi da vilde der have foreligget en Afgjørelse af et Spørgsmaal, der maastee havde gjort denne Endring enten over-

flødig eller ogsaa lettere antagelig, end det nu er Tilfældet. Det forekommer mig imidlertid, at der Intet som helst præjudiceres ved at lade det staae saaledes: „Chefen for Officereskolen tilstaaes der Friholig“, thi vi betragte det jo Alle som en Selsfølge, at saafremt der ikke er særegne Bæmseligheder og særegne Beføjninger forbundne med at tilbele ham Volig paa Skolen, skal det være saa. De to Underændringsforslag, der ere stillede til dette Forslag, vil jeg tillade mig at fraraade Thinget at vedtage. Ellers forstyrres den Tanke, som jeg har havt med Forslaget. Hvad angaaer den høitærede Krigsministers Forslag til den første Deel af Paragraphen, da forekommer det mig ikke heldigt at vedtage en saadan Bestemmelse, thi, som det blev klart fremstillet af den ærede Ordfører for Udvalget ved 2den Behandling, kan det hændes, at en Capitain, der staaer maastee paa yngste eller paa mellemste Gage, bliver antagen som Chef for Skolen. Sæt, at han staaer paa mellemste Gage, det vil sige 1,500 Rd., faaer han ifølge Hærløven og Lønningstøven strax 2,200 Rd. som Oberst paa Grund af, at han som Capitain udnævnes til Chef for Skolen. Det er en Forhøielse ligeoverfor hans jevnaldrende Colleger af 700 Rd. Faaer han saa dertil fri Volig, som kan anslaaes til mellem 400 og 500 Rdl.s Værdi, saa løber det op til over 1,000 Rd., som en saadan yngre Mand faaer mere for en sliq Udnævnelse. Sætter man saa desuden som Regel i Lønningstøven, at Chefen skal have Bestillingstillæg, saa kunde det dog maastee blive for meget af det Gode. Derimod vil jeg gjerne indrømme, at naar der til Posten udnævnes en Oberst, der altsaa som Chef staaer lige i Lønning med sine Jevnaldrende, kunde der være Grund til at tilstaae noget Bestillingstillæg, men at give et saadant Tillæg kan altsaa til en Tid være taaleligt begrundet og til en anden Tid aldeles ubegrundet. Det forekommer mig derfor, at det vilde være rettest, at dette Spørgsmaal overlodes til Behandling ved de aarlige Finantslove, at alle Vedkommende vare bedst tjente dermed, men at vedtage Tillæget som Regel i denne Lønningstøv, er vistnok at gaae langt videre, end man ifjor tænkte.